

ELS RECURSOS MARINS

Carles Bas

3.05.01

Introducció

Els recursos pesquers disponibles en el mar català no difereixen qualitativament dels que es troben en la resta de la Mediterrània occidental. Hi ha, no obstant això, algunes diferències de caire quantitatiu atès que la proporció relativa de les espècies pot ésser diferent. Dos factors són causes particulars d'aquestes variacions: el primer és la més alta situació latitudinal que fa que les aigües siguin una mica més fresques i l'altre es relaciona amb la diversa configuració dels fons de la plataforma continental que afavoreixen més la presència d'unes espècies que d'altres. Així, per exemple, l'abundància de fons rocosos és favorable a la presència del moll de roca (*Mullus surmuletus*), cosa que no es dona en altres costes. Les espècies que necessiten àmplies plataformes són més aviat escasses en la zona nord i lleugerament més abundoses en la part sud, en relació directa a la diferent distribució i amplitud dels fons. Això implica tenir compte, en primer lloc, la situació dels llocs on viuen els peixos i les característiques d'alguns caladors, per tal de passar a continuació a descriure, o més ben dit esmentar, de manera molt esquemàtica, les espècies més importants. La plataforma continental catalana es pot dividir en dues parts: la zona nord, des de sempre coneguda com la Costa Llevant, que s'estén des de la frontera amb França fins a l'entorn de Barcelona, les característiques estructurals de la qual es pot dir que continuen fins al cap de Salou, i la zona sud, des d'aquest cap fins al limit amb la província de Castelló de la Plana. Aquesta part, que és de fons més planer, suau i ampli, és habitualment coneguda per la gent de mar com la Costa de Ponent. És necessari esmentar que aquest nom és usat correntment a partir de Barcelona. En realitat, des del punt de vista dels pescadors, aquestes dues parts són en tots sentits ben diferents.

La Costa de Llevant

La Costa de Llevant té un fons de la plataforma estret on

abunden les roques i altres enganxadors. Això fa que els llocs de pesca, caladors, siguin estrets, sinuosos i difícils de seguir. El cantell o limit entre la plataforma i el talús, que seguint el criteri de la majoria dels autors queda marcat per la isòbata corresponent als 200 m de fondària, es presenta molt sinuós a causa dels nombrosos canals i barrancades que hi són presents. El talús és més aviat abrupte, ondulat, i hi són freqüents els canals, a voltes amb pesca abundosa. Tot i el seu pendent, la pesca és possible en quasi tots els llocs. Des de Portbou a les Medes, tot seguint l'estratègia general, cal esmentar dues zones característiques: en la part més al nord es troba un rec profund, orientat en la direcció NE-SO, que apunta al cap de Creus; se'l coneix amb el nom de Brama. L'altra part correspon a l'extensa plana, plana d'Empúries, situada enfront del Golf de Roses. Més al sud, cal assenyalar la zona compresa entre el rec de Begur i el de la Rocassa. El primer està situat, d'est a oest, enfront de Begur i l'últim, enfront de Blanes, té direcció sud-nord. Entre els dos recs queda una zona de poca fondària, força àmplia, de fons dur, especialment a causa d'abundants dipòsits de restes calcàries procedents de variades espècies d'animals marins, particularment del grup dels equinodermes, estrelles de mar i eriçons de mar entre els més importants. Els llocs de pesca més importants es troben en el talús i també a la part del sud-est coneguda amb el nom de la Planassa. Aquests fons durs reben el nom de mar d'asprar o de grapissar fent al·lusió a la naturalesa aspra i dura dels fons.

Des del rec de la Rocassa o de Blanes fins el cap de Salou la plataforma es caracteritza per la seva homogeneïtat amb trossos més estrets, especialment davant de la desembocadura del Llobregat, i altres més àmplies, com per exemple la zona situada davant d'Arenys de Mar. La costa és també més planera (platges) i la plataforma, encara que suau, no deixa de tenir alguns esculls i barres de roques. Els fons sorrencs hi són abundants, especialment prop de la costa, la resta és de fang i, a vegades, de llot. La línia que marca el limit de la plataforma és molt característica, és una línia molt sinuosa amb nombrosos

entrants que dibuixen entalladures estretament relacionades amb les rieres i barrancs que desemboquen al mar en aquesta part de la costa. Més enllà, entre Castelldefels i Sitges, cal assenyalar la presència del massís de Garraf, de naturalesa càrstica, que configura una costa molt espadada sense a penes refugis naturals. La plataforma és estreta i molt retallada amb nombrosos solcs i canals, alguns d'ells de molta importància des del punt de vista pesquer, com per exemple els de Sant Salvador i Can Pere Negre. Tota la Costa de Llevant és caracteritzada per la presència d'una gran varietat d'espècies i una particular tendència, pel que fa a la pesca d'arrossegament, d'explotar en primer lloc els caladors situats en el talús on abunden les gambes de fons, els lluços i les bròtoles adultes, la maire i els escamarlans, entre les espècies de més gran importància pesquera. S'hi troben igualment les espècies que prefereixen les zones de roques entre les quals habiten, entre la sorra o el fang. Com que "la mar" —nom pescador de les aigües de la plataforma—, és molt estreta, les espècies pelàgiques, com la sardina i el seitó, hi són poc abundants. Tanmateix les aigües properes a Roses destaquen com un dels llocs on la pesca d'aquestes espècies té particular importància.

La Costa de Ponent

Des del cap de Salou fins al sud, la plataforma experimenta un continu procés d'eixamplament amb una progressiva desaparició de la línia que marca la separació de la plataforma i el talús; així, hom pot dir que no hi ha solució de continuïtat entre les dues estructures morfològiques. La costa és generalment baixa, encara que abans del golf de Sant Jordi cal considerar-la una mica escarpada. S'han d'assenyalar dues parts: la primera, que va des del cap de Salou fins a l'Ametlla de Mar, i la segona, que fa referència al delta de l'Ebre amb els golfs i altres accidents geogràfics tant a la banda nord com a la sud. El delta és una ruptura morfològica costera molt important tant pel que representa per ell mateix com pel caràcter fortament dinamitzat de la seva estructura o pel que fa a les característiques pesqueres de la zona.

Des del cap de Salou a l'Ametlla de Mar la plataforma, cada cop més àmplia, és suau, amb pocs entrebancs, cosa que resulta beneficiosa quant a la pesca de ròssec, facilita l'ús de mètodes de pesca artesanals, i en particular resulta profitosa pel que fa a qualsevol tipus de pesca de peixos pelàgics. Al contrari del que s'ha assenyalat per a la Costa de Llevant, la pesca de ròssec s'ha especialitzat particularment de cara als caladors de plataforma i arriba ben poques vegades al talús continental, principalment a

causa de l'excessiva distància a què les barques haurien de navegar per arribar-hi. Els fons són rics en espècies que viuen en aigües poc profundes, com els llucets, els molls o els rogers, les mòlles i, més al nord i a més fons, els escamarlans.

El delta presenta dues prolongacions o banyes, una a la part nord i l'altra al sud, que delimiten dos golfs amb aigües poc profundes, assolellades, de fons fangosos i rics en matèria orgànica que permeten un poblament característic, ric en espècies de molluscs i peixos. El golf nord és anomenat el Fangar i el del sud, més ampli, els Alfacs. Aquestes característiques, junt amb el bescanvi d'aigües dolces del riu i els llacs de l'interior del delta i les aigües salades dels golfs, donen lloc a l'existència d'una fauna característica. La forta aportació de llims per part del corrent fluvial produït durant segles un progressiu avanç del delta vers la mar; avui les rescloses construïdes en el curs del riu afavoreixen el decantament dels llims i les aigües arriben netes a la desembocadura. El resultat de tot això és un progressiu retrocés dels límits del delta amb gran perill per a l'explotació dels recursos que es troben allí.

Les aigües de la part de fora del delta formen una plataforma suau a les vores i més estreta a la part de la gola per on la major part de l'aigua del riu es vessa a la mar. Els llocs de pesca es troben més aviat prop de la costa i en zones poc profundes.

Les espècies importants i llur distribució

Les espècies que tenen importància pesquera són moltes, val a dir que els pescadors catalans ho aprofiten tot, ja sigui en la part directament dedicada a la venda o en la morralla —deixalles que es reparteixen els mariners per a llur profit—; poques són les espècies que es tornen al mar, si no és un dia en què el preu de la venda és poc propici. Aquí sols es prestarà atenció a les espècies més importants agrupades segons llurs particularitats ecològiques i de pesca.

El primer grup el formen les espècies de vida particularment pelàgica, com són la sardina, el seitó, el verat, la boga i poques més. El segon grup és constituït pels peixos i altres animals marins que viuen en aigües poc profundes, relativament a prop de la costa, que normalment, són capturats emprant ginyes artesanals. El conjunt d'espècies que viuen en la plataforma, com per exemple els llucets, els rogers, els popets, els llagostins, etc., s'inclouen en el tercer grup. I, finalment, resta esmentar les espècies que viuen en el talús continental i a gran fondària entre les quals són d'interès els escamarlans, els lluços grossos, les

mòlles, els grans congres, les maires i les gambes roges de fondària.

Les espècies pelàgiques

Són espècies que viuen entre aigües, més generalment prop de la superfície. Avui aquestes espècies es pesquen amb arts de cercle i anys enrera amb sardinals, bogueres i seioneres.

1) **La sardina** (*Sardina pilchardus*). Els exemplars petits d'aquesta espècie són anomenats sardinetes. És un peix de la família dels clupèids, la mida petita, no gaire més enllà de 20 cm. amb una sola aleta dorsal, de color blavós i cobert d'escates grans. Es pesca al llarg de la costa i principalment a Barcelona, Tarragona, Vilanova i l'Escala-Roses, amb especial importància a la costa de Ponent i a Barcelona. S'ha detectat una zona important de cria situada prop de la gola de l'Ebre. D'aquí surten les sardines pescades a la costa de Ponent. Les de la Costa de Llevant podrien tenir el seu origen en una possible àrea de cria situada a la rodalia de la desembocadura del Roine. La sardina, sense dubte, és una de les espècies més importants quant al volum de captures.

2) **El seltó** (*Engraulis encrasicolus*). Pertany a la família dels engraulids; és de mida petita i amb una sola aleta dorsal, menor que la sardina i de color més fosc. És molt menys freqüent que la sardina encara que en els darrers anys sembla perceptible un cert augment. Es pesca amb teranyines la darrera part de la primavera i durant l'estiu, prop de la costa. Els exemplars petits es pesquen també prop de terra durant l'hivern. Les pesques més abundoses es troben a Tarragona.

3) **El verat** (*Scomber scombrus*). Peix de més talla que els anteriors, de color blau, a ratlles inclinades, que pertany a la família dels escòmbrids i que té entre 20 i 30 cm de llargada. Durant la primavera i a l'estiu es troba prop de la superfície i es pesca amb les teranyines; la resta de l'any es troba prop del fons i es pesca amb róssec. La pesca resulta més abundosa quan els verats es troben entre aigües. És característic d'aquest peix presentar fortes oscil·lacions al llarg dels anys junt amb importants migracions.

4) **La boga** (*Boops boops*). Molt abundant al Mediterrà, és de color groc verdós, amb línies longitudinals. Forma moles de molts exemplars i viu entre aigües. Pertany a la família dels espàrids. La longitud més normal és de 20 cm. Avui la boga és molt menys estimada que anys

enrera. Els mesos en què la pesca és més important són els de primavera i estiu. Es pesca amb les teranyines i, més rarament, amb róssec. Abans s'empraven les boqueres, mena de soltes dedicades a aquesta espècie.

5) **El moll o roger** (*Mullus barbatus* i *M. surmuletus*). Pertany a la família dels mullids, veïna de la dels espàrids. Són ben coneguts en tot el litoral pels colors vermells amb bandes grogues, encara que dins l'aigua són més marronencs. Viuen prop del fons encara que al llarg de la vida van canviant a poc a poc a major profunditat. El roger de fang (*Mullus barbatus*) quan és jove es troba prop de la costa, a poc fons i, arriba quan és adult fins a 100 m., sempre en fons de fang. El roger de roca (*M. surmuletus*) prefereix els voltants de les roques, especialment en l'edat adulta. A Catalunya, s'hi troben ambdues espècies quasi en la mateixa proporció. La pesca sembla ésser més important a la tardor quan hi abunden els exemplars petits.

6) **El lluç** (*Merluccius merluccius*). Els exemplars petits són anomenats llucets. Pertany a la família dels gàdids i és ben conegut en tot el litoral català. És relativament abundant quan és jove; es troba en aigües de profunditat mitjana especialment on la plataforma es amplia i espaiosa. És freqüent que durant la primavera es pesquin en gran quantitat amb art d'arrossegament. Els exemplars adults, més enllà dels 30-40 cm, viuen en el talús en aigües cada cop més profundes i normalment se'n pesquen molt pocs exemplars. Es pesca amb róssec i també amb palangres de fons; amb aquests ormeigs es capturen exemplars de gran talla. El seu valor econòmic és considerable.

7) **La mòllera** (*Phycis blennoides*). Peix de la família dels gàdids, —que és anomenat bròtula en molts ports del litoral—, de color platejat-vermellós. També és apreciat, encara que menys que el lluç. De jove viu a la plataforma i els exemplars adults més grans es troben en el talús. La pesca, sempre al róssec, es quantitativament important pel que fa als exemplars joves; ben al contrari, els adults del talús son escadussers. Els mesos en els quals la pesca és més abundant són els de primavera.

8) **La maire** (*Micromesistius poutassou*). Aquest peix rep una gran varietat de noms al llarg del litoral: maire a Roses, tabanc a Blanes, mare de lluç a Barcelona i bacalada a Tarragona. Pertany també a la família dels gàdids i recorda un bacallà petit. La talla normal és d'uns 25 cm. Forma moles molt compactes entre 200 i 400 m de fondària. És una espècie abundant, la més abundant de

les de fons, i es captura al ròssec i especialment els mesos d'estiu i tardor. És peix de poca qualitat encara que enguany ha millorat la seva cotització a les llotges de venda. Es pesca a tota la costa menys a l'Ametlla i Sant Carles.

9) **L'escamarlà** (*Nephrops norvegicus*). És un crustaci de la família dels homàrids caracteritzat perquè posseeix fortes pinces en el primer parell de potes. És comú entre 150 i 200 m en fons de fang on li agrada de fabricar galeries. Es pesca amb arts de ròssec i la seva carn és molt apreciada. En general és menys abundant que la gamba roja, encara que això varia segons els anys. Cambrils és el darrer port de pesca ja que més al sud la pesquera no assoleix prou profunditat.

10) **La gamba roja** (*Aristeus antennatus*). És un crustaci macrúrid de la família dels penèids, de color vermell, que viu més enllà dels 300 m de fondària en el talús continental. Es pesca durant tot l'any, si bé cal assenyalar que els màxims solen trobar-se durant l'estiu. Es pesca amb arts de ròssec i a gran fondària. És una espècie que presenta fortes oscil·lacions i, donat que l'incentiu econòmic és molt considerable, aquestes variacions són causa de greus contratemps als pescadors de ròssec. La qualitat de la carn és exquisida. Encara que arriba a mesurar uns 17 cm, la talla més corrent correspon als exemplars de 15 cm. Aquesta espècie, com totes les de gran fondària, no es pesca als ports de Cambrils, l'Ametlla i Sant Carles.

11) **El llagostí** (*Penaeus keratourus*). Pertany a la mateixa família que l'espècie anterior, però, al contrari, viu en

aigües poc profundes, relativament prop de la costa. Fou important en la costa de la part de Sant Carles i les Cases d'Alcanar. Avui aquesta pesquera és quasi inexistent. Es pesca amb tresmalls i també al ròssec.

12) **El popet** (*Eledone cirrhosa*). Animal del grup dels cefalòpodes, de carn molt apreciada, relativament abundant en aigües de la plataforma, entre 100 i 200 m de fondària. El pesquen les barques de ròssec, generalment les més petites. La talla de la bossa del pop blanc o popet varia entre 7 i 10 cm. Quan va creixent perd vàlua per manca de qualitat de la carn. En general, la segona meitat de l'any és la més interessant pel que fa a les captures.

19) **El corall** (*Coralim rubrum*). Encara que el corall ha disminuït molt els darrers anys, cal fer-ne una petita indicació perquè es trobà una certa abundor en la zona propera a les illes Medes on fou i encara és explotat per pescadors especialitzats.

Conclusió

En resum, hom pot assenyalar que la pesca catalana es caracteritza pels següents trets: 1er, quasi totes les espècies són aprofitades; 2on, les espècies de plataforma són de dos tipus, les que hi viuen sempre i les que sols s'hi troben durant la joventut, com per exemple el lluç i la móllera; 3er, la pesquera d'espècies més valuoses correspon a la del talús; 4rt, les espècies pelàgiques són importants si bé presenten fortes oscil·lacions; 5è, el delta de l'Ebre és especialment ric en molluscs de conxa i hi destaca l'existència d'una gran varietat d'espècies.

Taula n.º 1
Pesca obtinguda a les demarcacions pesqueres
(Mitjana anual 1971-80, en Tones)

Espècies	Port de la Selva	Roses	Palamós	St. Feliu de Guíxols	Mataró	Barcelona	Vilanova i la Geltrú	Tarragona	Tortosa	St. Carles de la Ràpita	CATALUNYA	%
Sardina	130	1.023	147	1.889	1.130	3.611	2.409	6.510	1.428	418	18.695	38'9
Seià	5	230	261	618	640	3.399	504	2.295	321	312	8.585	17'9
Verat	8	62	73	85	22	526	82	542	75	145	1.620	3'4
Roger	17	47	15	69	46	69	59	55	53	89	519	1'0
Lluç	93	232	98	58	56	85	91	348	137	144	1.342	2'8
Maire	93	674	551	207	318	390	163	579	0	19	2.994	6'2
Pop blanc	20	85	92	9	45	222	59	453	136	135	1.256	2'6
Escamarla	0	23	19	43	10	47	16	28	3	9	198	0'4
Gamba roja	0	24	68	32	20	66	28	24	0	0	262	0'5
Altres espècies	150	1.038	826	517	1.273	2.916	974	1.648	1.251	1.969	12.562	26'1
TOTAL	340	3.338	1.931	2.980	3.364	11.323	4.416	12.455	3.680	3.120	46.947	100
(%)	0'7	7'1	4'1	6'3	7'2	24'1	9'4	26'5	7'8	6'6	100	

Taula n.º 2
Pesca obtinguda a les demarcacions pesqueres (en Tones)

Demarcació	Espècies	1971	1972	1973	1974	1975	1976	1977	1978	1979	1980	Mitjana anual
Port de La Selva	Sardina	121	138	-	-	-	-	-	-	-	-	130
	Seiò	9	0	-	-	-	-	-	-	-	-	5
	Verat	9	7	-	-	-	-	-	-	-	-	8
	Roger	3	7	-	-	-	-	-	20	28	29	17
	Lluç	-	18	-	-	-	-	-	111	134	111	93
	Maire	14	13	-	-	-	-	-	181	142	114	93
	Pop blanc	20	19	-	-	-	-	-	-	-	-	20
	Escamarla	0	0	-	-	-	-	-	0	0	0	0
	Gamba roja	0	0	-	-	-	-	-	0	0	0	0
	Altres espècies	137	164	-	-	-	-	-	-	-	-	150
	TOTAL	313	366	-	-	-	-	-	-	-	-	340
Roses	Sardina	1287	1225	-	-	-	-	836	746	-	-	1 023
	Seiò	237	188	-	-	-	-	153	345	-	-	230
	Verat	78	82	-	-	-	-	31	56	-	-	62
	Roger	34	30	-	-	-	-	61	69	38	47	47
	Lluç	140	151	-	-	-	-	290	337	201	273	232
	Maire	496	845	-	-	-	-	865	726	556	555	674
	Pop blanc	80	95	-	-	-	-	85	81	-	-	85
	Escamarla	24	30	-	-	-	-	22	16	-	-	23
	Gamba roja	21	21	-	-	-	-	17	34	34	19	24
	Altres espècies	777	970	-	-	-	-	1 212	1 194	-	-	1 038
	TOTAL	3.177	3.638	2.483	2.627	4.040	3.568	3.572	3.604	-	-	3.338
Palamós	Sardina	133	150	-	-	-	174	-	129	-	-	147
	Seiò	99	17	-	-	-	622	-	308	-	-	261
	Verat	46	119	-	-	-	109	-	17	-	-	73
	Roger	5	5	-	-	-	30	-	18	-	15	15
	Lluç	49	51	-	-	-	189	-	108	105	87	98
	Maire	475	714	-	-	-	373	-	189	241	1 317	551
	Pop blanc	33	47	-	-	-	136	-	153	-	-	92
	Escamarla	16	31	-	-	-	16	-	14	-	-	19
	Gamba roja	32	39	-	-	-	91	-	75	90	79	68
	Altres espècies	241	495	-	-	-	2 200	-	368	-	-	826
	TOTAL	1.129	1.668	1.299	2.068	2.341	3.940	1.626	1.379	-	-	1.931
Sant Feliu de Guixols	Sardina	666	1 050	-	-	-	-	-	3 952	-	-	1 889
	Seiò	267	230	-	-	-	-	-	1 359	-	-	618
	Verat	72	143	-	-	-	-	-	41	-	-	85
	Roger	36	43	-	-	-	-	-	77	47	140	69
	Lluç	31	44	-	-	-	-	-	91	66	57	58
	Maire	-	-	-	-	-	-	-	-	113	301	207
	Pop blanc	16	3	-	-	-	-	-	-	-	-	9
	Escamarla	21	41	-	-	-	-	-	68	-	-	43
	Gamba roja	6	-	-	-	-	-	-	-	61	30	32
	Altres espècies	442	593	-	-	-	-	-	-	-	-	517
	TOTAL	1.557	2.147	1.629	2.039	2.844	3.725	4.040	5.856	-	-	2.980
Mataró	Sardina	276	566	-	-	-	-	2 027	1 654	-	-	1 130
	Seiò	93	87	-	-	-	-	848	1 534	-	-	640
	Verat	40	12	-	-	-	-	20	16	-	-	22
	Roger	22	53	-	-	-	-	61	51	47	42	46
	Lluç	62	52	-	-	-	-	49	56	55	59	56
	Maire	474	307	-	-	-	-	188	168	246	530	318
	Pop blanc	39	53	-	-	-	-	44	45	-	-	45
	Escamarla	5	12	-	-	-	-	11	13	-	-	10
	Gamba roja	12	22	-	-	-	-	33	26	22	5	20
	Altres espècies	1 272	1 456	-	-	-	-	970	1 396	-	-	1 273
	TOTAL	2.295	2.620	2.339	2.492	3.548	4.408	4.251	4.959	-	-	3.364

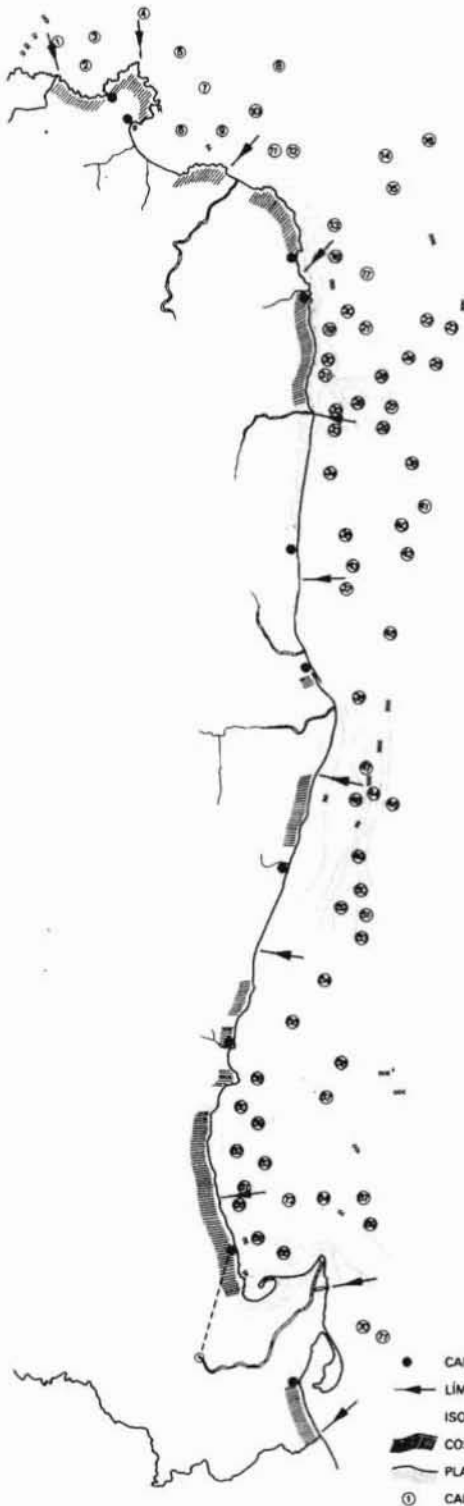
Taula n.º 2 (Continuació)
Pesca obtinguda a les demarcacions pesqueres (en Tones)

Demarcació	Espècies	1971	1972	1973	1974	1975	1976	1977	1978	1979	1980	Mitjana anual
Barcelona	Sardina	2.166	3.465	2.843	4.196	4.798	4.039	4.023	3.759	-	-	3.611
	Seiò	1.323	2.476	2.953	2.931	3.243	3.485	4.601	6.186	-	-	3.399
	Verat	100	121	225	510	717	976	1.084	481	-	-	526
	Roger	46	44	38	69	49	60	90	119	111	60	69
	Lluç	71	68	45	45	56	266	65	65	-	-	85
	Maire	131	134	529	429	248	279	468	642	610	430	390
	Pop blanc	34	40	138	249	223	237	339	518	-	-	222
	Escamarla	3	2	39	33	36	51	96	118	-	-	47
	Gamba roja	4	5	131	75	40	54	91	121	105	36	66
	Altres espècies	1.287	1.335	2.173	2.827	2.759	3.634	4.752	4.565	-	-	2.916
	TOTAL	5.165	7.690	9.114	11.364	12.169	13.081	15.609	16.394	-	-	11.323
Vilanova i La Geltrú	Sardina	1.582	2.363	-	-	-	-	2.826	2.865	-	-	2.409
	Seiò	130	173	-	-	-	-	961	753	-	-	504
	Verat	83	64	-	-	-	-	110	72	-	-	82
	Roger	71	49	-	-	-	-	62	39	59	77	59
	Lluç	80	66	-	-	-	-	91	87	105	119	91
	Maire	164	139	-	-	-	-	158	167	142	210	163
	Pop blanc	34	90	-	-	-	-	55	59	-	-	59
	Escamarla	18	14	-	-	-	-	16	15	-	-	16
	Gamba roja	10	4	-	-	-	-	49	34	45	27	28
	Altres espècies	637	1.441	-	-	-	-	1.003	816	-	-	974
	TOTAL	2.809	4.403	3.399	4.472	5.211	4.793	5.331	4.907	-	-	4.416
Tarragona	Sardina	4.748	7.207	4.972	7.243	9.607	5.361	5.423	6.526	-	-	6.510
	Seiò	1.125	1.521	1.893	1.970	3.012	3.772	1.818	3.249	-	-	2.295
	Verat	392	757	866	769	754	390	214	196	-	-	542
	Roger	66	63	71	44	46	57	53	52	47	50	55
	Lluç	392	171	192	411	465	557	491	248	154	399	348
	Maire	667	538	454	457	289	213	1.455	214	406	1.099	579
	Pop blanc	215	343	327	509	540	678	557	446	-	-	453
	Escamarla	56	20	25	18	28	22	8	21	-	-	28
	Gamba roja	18	5	24	6	13	9	69	62	35	11	24
	Altres espècies	1.382	1.511	1.398	1.332	1.556	2.021	1.592	2.394	-	-	1.648
	TOTAL	9.007	12.136	10.122	12.759	16.310	13.080	12.716	13.408	-	-	12.455
Tortosa (L'Ametlla de Mar)	Sardina	1.505	1.346	-	-	-	-	-	1.434	-	-	1.428
	Seiò	63	97	-	-	-	-	-	803	-	-	321
	Verat	64	62	-	-	-	-	-	100	-	-	75
	Roger	63	54	-	-	-	-	-	47	43	58	53
	Lluç	96	125	-	-	-	-	-	152	145	166	137
	Maire	0	0	-	-	-	-	-	0	0	0	0
	Pop blanc	56	190	-	-	-	-	-	161	-	-	136
	Escamarla	1	3	-	-	-	-	-	5	-	-	3
	Gamba roja	0	0	-	-	-	-	-	0	0	0	0
	Altres espècies	771	1.247	-	-	-	-	-	1.735	-	-	1.251
	TOTAL	2.619	3.124	3.127	3.363	4.164	4.870	3.737	4.437	-	-	3.680
Sant Carles de La Ràpita	Sardina	65	35	-	-	-	779	699	515	-	-	418
	Seiò	101	22	-	-	-	200	848	392	-	-	312
	Verat	130	125	-	-	-	305	104	61	-	-	145
	Roger	86	35	-	-	-	141	58	103	102	102	89
	Lluç	73	69	-	-	-	242	124	126	140	237	144
	Maire	22	65	-	-	-	0	0	43	0	0	19
	Pop blanc	46	122	-	-	-	165	147	194	-	-	135
	Escamarla	8	9	-	-	-	6	8	13	-	-	9
	Gamba roja	0	0	-	-	-	0	0	0	0	0	0
	Altres espècies	1.290	1.981	-	-	-	2.256	2.247	2.074	-	-	1.969
	TOTAL	1.821	2.463	3.048	2.645	3.129	4.094	4.235	3.521	-	-	3.120

CALADORS DE PESCA

1.- EL PLATJAR	37.- ELS GALLS
2.- VETES ROGES	38.- CARRONYA
3.- PIC DE REC	39.- FONERA
4.- REDER NET PEL CAP	40.- ROQUES DE SANT JAUME
5.- AVEURE EL RADAR	41.- BASSOLS
6.- SANT RAMON	42.- EL FILAN
7.- PLANASSA SOBRE NORFEU	43.- LES NACRES
8.- LA GAMBA	44.- SANT LLORENÇ DEL SOT
9.- FREU DE LES MEDES	45.- LA CEROLA
10.- ROQUER DE L'INFERN	46.- SANT SALVADOR
11.- COMERA	47.- EL MORRÀS
12.- CAP DE BEGUR	48.- MAR DE SITGES
13.- VOL DE LLAFRANC	49.- VINYET
14.- PUTXET D'ENFORA	50.- CAROBA
15.- PUTXET D'ENTERRA	51.- PADRUELL
16.- ABISSIMA	52.- TURÓ
17.- PAS DE CAN CAMA	53.- BONAGAS
18.- FANAL VERMELL	54.- EL FOUS
19.- PAS D'ENTERRA	55.- ENTRE FANG I SORRA
20.- PAS VELL	56.- MINA XICA
21.- PAS NOU	57.- LA SORRA
22.- SOT DE LA GAMBA	58.- VILA-SECA
23.- MALICA	59.- MONTMELL AL CAP
24.- PENTJANT D'ENFORA	60.- FREU D'ENTERRA
25.- LA CREU	61.- EL MAS
26.- PLANASSA	62.- EL CABRIT
27.- CAN FARRÉ (PENTJANT D'ENTERRA)	63.- EL SORRAL
28.- TURÓ	64.- MAJARDÀ
29.- ROCASSA	65.- VOLTA DEL FANG
30.- VOL DE TOSSA	66.- EL MAS
31.- GAROTES	67.- FRONT FAR DE L'EBRE
32.- CAPETS	68.- ENTRE L'ESTANY GRAS I BOU CAPÓ
33.- LES GUARANTA	70.- ELS MIRALLS
34.- ELS FRARES	71.- CARRERÓ DEL MIG
35.- COLLS	72.- DE GARBÍ PER FORA
36.- EL FANG	73.- CA L'AMETLLA DE MAR

A) L'ÀREA PESQUERA

B) LES CAPTURES (mitjana anual 1971-78)

